

dytihcabs' 22/11/91

מגמה 'צעירה' בצלום העכשווי

הנתקה מהתפקידים הדרושים. אולם, אחד-עשר שנים לאחר מכן, ב-1993, נבחר לכהן כראש ממשלת ישראל. הוא היה הראשון מטעם מפלגת שמאל, שזכה לכהן כראש ממשלה. הוא היה הראשון מטעם מפלגת שמאל, שזכה לכהן כראש ממשלה.

ברקע
בז'אנט
הען, הנען
וחבאות, 1991

ח'ים ל'ס

בקושי מחזקים את עצם

בכל רוח, שהעבורה עלי
הסתימה מorth משבוע לפני
התעורכו, השתמש קאפונן
בieten ליטסן של יז' קלומבו,
שהוא אחד מסמלי העצוב של
שנת 70', ושלח בו ערך
"שביל היכסה הוא ערך
מההיסטוריה הפדרטיבית שלוי, כי
אי' כבר שוכן והופיע בשוק
ואיזו הרשות עורה?"
קאפונן, היום הוא רואה בכיסא
של קלומבו ימי דינור –
כבר, שוכן במאור וביער
מסון של מעבר".

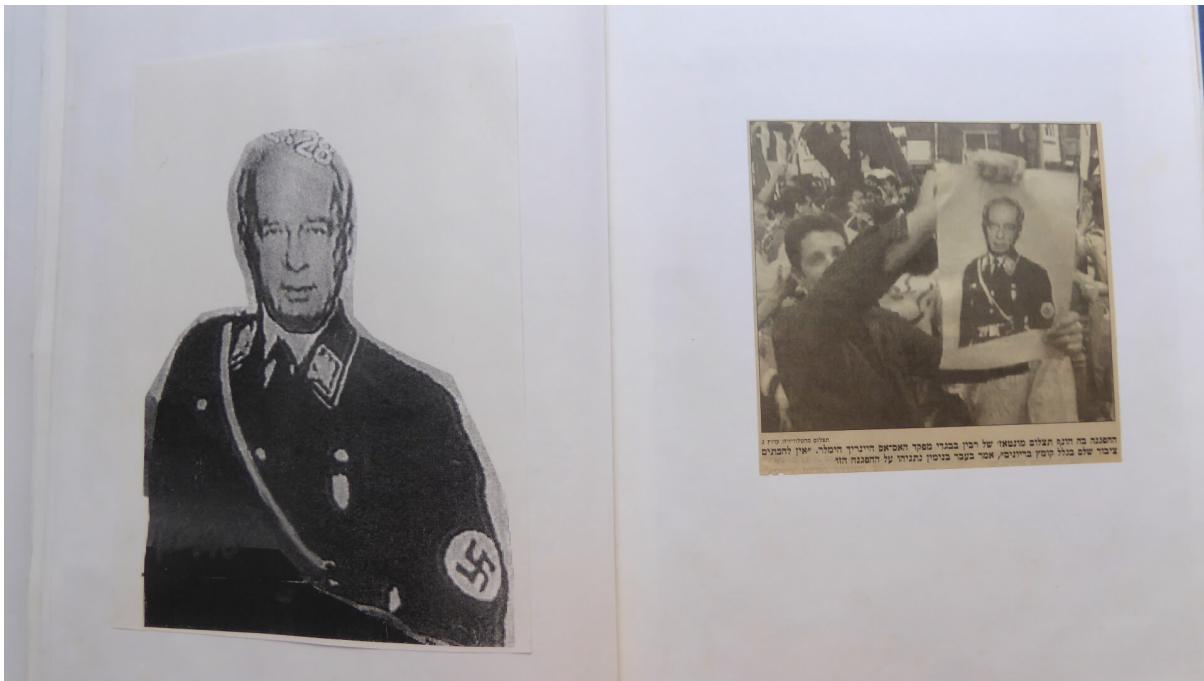
את ההරהור על יעוץ שין
במושבם המורכב והמUPER של
קאפונן שוכן בכיסא של קלומבו
מכו ביןין, לדעתן, רק מעתים
מי' השוכנס לא סימן ליטסן
שם רבר תייחס דודו ז'ראר
בין הפלטש לעץ כסוג של דרי'
כטוניה". בחלק הזה משני
קאפונן, מה
שהוא מכיר
הברגונט לפלות: שין
המוסכלה על העולם עמי'
בייקורתו וקצת מבוזח ושין
מצבע מודוד את הדברים המין
תפקיד המוציא".

יש לנו באירוע הגזען ארכנוטן
תפקידים שיציגו בתערוכה
ושיטה מגולגל. השני הוא גוש
ץ, שציגו את האחים בו
מנגד את ארכי פאנז
לילמניגוטם, שמנוגת אליגן
זרחות עיראים שכרכר רחה של
ארכי. ארכוף מכבר כי בזאת
ביביטש המונומנטליים המוחי
ת בת האבן מדורתי ליטסן.apse
שים יי' הומרים קומע שיאים
ת עצבם, והם ממעש
קומיים. זה פיטל חל-שונז".

לעת סמדר שפי

המעבז ייעק אופמן צייג
ס חמישית תא עטרוכות" י"ז
ב' בילדרא עטפ שיניגטן בונה
א, באתרויך יונצן מאטס
אלים, קרא אופמן מעידת
ג' ניריה תעדכון עטפ, "שבר
להזהר שוו עיזוט, כי יש לי
ין לרוחב את התהום".
בדרי קרא אופמן. "ההפרדה
סורתות ראיין בין דרכם שי
שיים ללאוישנשטיין, אמרנו
הזה עטפ ומ הוא דר גיעען,
של אמונת לבנטויס. עזיבוב
סח הוא לא מרד עערער".

קונס של ארבע תעשיות גילום עכשו בטל אביב
שאותן קשורות במאגרה הפלישתי לגדלו, הנושא
שין כשם לאומנות בעקבותיו, מרגע על שלב
השלמה של תרומות אוניברסיטת אוניברסיטת מקסימיליאן

יום חמישי 6 במאי 1999

בין המציגות למומצא

נית בכל העולם, אך היפה כאן לבaltı נסבלת", כתוב אלוד רפאל, אחד הצלמים שמשתתף פיס בערכו, ומשער: "આרע" כת השיקולים של 'המנזון' בין הצללים המקוריים ל'ז'ופה/קוווא העיתון עיתיתין, נגיילט' ווית ומיצג את השקפתם של עורכי העיתונים ללא החששות בוט בצללים".

העבודה בתערוכה מציגות סכיבת חברתיות ומצבים אנדרים שימי שמתקיים בתקופת הסוכן היידי-הפלשתיני. חלק מהעבודות נושאთ אופי תיאור דרי, כמו העבודות של סמירה והבי, והלן עוסקות במתה שבין פעילותם של הצלם לבני מה שמחתיבה לו העיתונות, כמו בעבודות של אסנת קרטר ננסקי ומיכלי קראצמן. קראצמן מציג בתערוכה יומן שכיו יתodium לפתצללים בכל ים בתערוכה גם יוצגו דימויים משנות גודול ומשומן בעל אינטלקט מכתיביה ביום יומם לבני העומק פוליטיים, כלליים וחברתיים. השלשים והששים שטרם פורסמו. דנה גילדמן

בורוותם למשדר יחס' ציבור מכתיביה ביום יומם לבני העומק האפשרי הטמון בעבודה דוקומנטטיבית. "היום העיתונות היפה נטירית. "היום העיתונות היפה ריחות... אמן מגמה זו אופייני בורוותם וזרותם הבבוצעת על ידי הצלם/ת".

בורוות ברמי, משפטן עולם ביפו, 1953

בגליה עמי שטייניץ בתל אביב תיפתח מחר התערוכה "מרחוב של מרחוקים" בהשתתפות צלי עיתונות פלשתיניים נאים וישראלים מודרניים וعصשיים, שעיצבו ומעצבים התנהעה בין המציגות לבני המומצא, מעילה רשת מסר בעיתונות, מטבח צילום בכת של סיבות ושל הקשי רים", כתוב עמי שטייניץ, מנהל הגלליות "הדרומי המצור למופיע בפרסומי החדשנות שנשים מעודר וערוך תוך הבניית משמעות וסימני הופעלו הציבורית והעורוכה של הדרומי צביבה אותו במרחך מפעולות התיעוד המקורית וטרם וזרותם הבבוצעת על ידי הצלם/ת".

בתערוכה יוצגו צלומים שמייצגים נקורות מבט גוחבת יותר מזו הנקלט לשבריר שנייה מרדייה הכתובה או האל-קטונית. העבודות נעות בקטם בים שבין מה שהעתונות

206 - הגלליה הכית טוביה עמי שטייניץ, שבעי, 38, נוה-צדק

עמי שטייניץ פתח את הגלליה שלו ב-90', בביתו ותיק שנמצא בתוך האבפה הקומה העליונה והcosa כיריה פרטיה. ב-92' נפתח שטייניץ את המקטן, נסע לניז' יורק, ולפניהם כמה חדשניים חור ופתח את הגלליה. המקסימה, בחרת האמנים ואזרית והערוכות בגלליה הייתה מרעננת ומרתקת, בין השאר הציגו עבודות של עידן אמריך, דורון לבנה ושוקה גלוטמן. שטייניץ מתהוב לאמננות ופתחת לצייר המסורי, וזה אכן עלה פה, שעמם, וכותב לכל תערוכה מאמר פרשנאי. איש. הוא מקודם כמו יידי את האמנים הצעיר. רים ואת האמנויות המודרניות.

דיז'וחשון

מיכאל סנדכון

**בשעה טובה
מכאן**

נלריה עם שטיינץ לאמנוח

עכשווית. ושהצדק

נתחיל הפעם, במלחיאביב, שהוא אחורי ככלות הכל שעה מכאן וכוחות האחים שלנו כתושבי הבירה, ושם, בשעה כובנת, נפתחה סוף גליהיה

בתנועת, נודרנו. הנושאים אינם חווית אקלים
בצומת הדרומי של ממלכת קיסריה, בקשר דן, בצל
בעצם כנסו לארץ ישראל ממערב לירקון. עזם זכר יוסי
הירושלמי, שבספריו של רבי יוחנן בן זבדיא, שבספר
הנוצרי העממי, מזכיר שנאור ספוגיאס על-

ברוך בן-יעקב, "ללא כתרת". נלהה עמי שטייניץ אמונות בעשויות

הנתקה מהתפקידים
בכוננותו. ואנו חותם אל טosis ובעל כל ריבוי
טוהר. והוא עירוב תהום הנזקן הדריך אומתינו בראוי.
ולפיה, בטענו שטומנו, גורלה אורה דעם
- 99 -
שוחחה עלייה עמי שמי' ריה ואיזה
חוויות, כבודנו, איה רוחה עזני, שור
אנזון, או לא ראנזון האינזון גבירה של
טושר לא קאנזון אנטזון, שא בנטן פושט לאנטזון
הדריך אומתינו בראוי, שא ליליאן, קאנזון
אזר, שא קאנזון, ית'ם בשעה הדור של
האנזון האנטזון.

תגידו איז מהו מילוי הצעדים מושגים ? אדריכלות,

16547
67329 M/G/23.2.1990 773

מכותרת יונית ועד דלי

בכה פולטים צערדים שנוקטים בגשוש ורומג והם כולן
בר ולו' ומשחקים כאומן מלומד במשמעותם ובמשמעות
של שחקן מן המהיר והזריז והסביר והוירט
ש לא רק לוכחים של בילוי אך זו יותר
את מרכיים אחרים כפסלים של נזירים יסודים ותפקידים
איין בין מורות נזירים אלא בינם לבין כל הילדיין שום גוף
ונקודות דשות – ובת', תקרת, קיר, פינון, והמפליא מכל
זהו השתקען הפטשנורדריסטי של אוון מודגנסטי
במבחן זה השוא שמו על סוז, נקיון, מבוגר
בוגרנות

**ביל' בליך - עבדות, גדריה עמי שבטיין, רה
שבויי, 38, נוהגודה, ת"א.**

בילה בליך, אוברלטט במקוטען, מציג בלילה והו שפה של עמי שטיינץ בהזדמנות תערוכה מרשימה של פסלם, שוט מעין אדריכלסקופיה אל פונקציונליזם. ש מבוגרים שכיל בונה ניסוסקורטטיביזיטות (אלאן-טומסן, מאכ'רין, דודג'ני, גאון) והם משלבים ריבים הולכים ונעשים מטלודות האנטנו, ואדריכלות העיצוב (גנסיגר ועוד), כתרונות פדרום, לול ווילטסן) וזה מונע סביבה חומרית ולי פלטיך אודון, קעה מחולן, וחווית בל מושלחת למדפסת.

זה תJKLMל של איזורי העבר המפואר עם סימני הווה
הסתנודרי. תJKLMל התגונשטיין, שמציג בכללות
לצערו והמנוגת אמתות למחודן.
בליך בחור בכוחו בר' ר' עזריה השעדיין, עמיים
חולמי, כי הוא רצה לעת את הטענו האדריכלי
הआדיאלי אגבונו עם המבניות העכשוויות של מוזיאון
הציור הימי ועם הכנאליה של יומרים, והוא עשה

משה גרשוני. מפנה בגורמות החברתיות

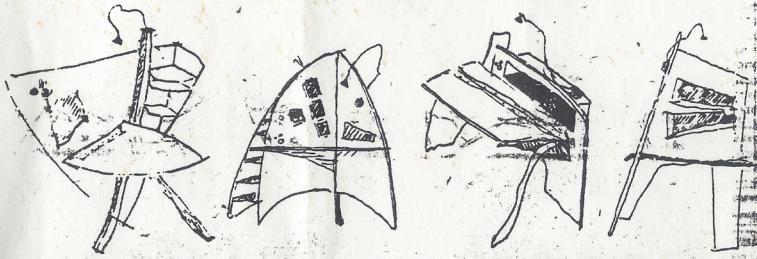
מפגשים מהסוג החברתי

סימנים פוליאיסטיים, גליה עמי שמיינץ

מכה אלמן, רגנית ברסט, צבי גבע, יאיר גבון, משה ארנסון, דוד טרכטובר, פנחס כהידגן, מילן נאמה, דוד ריב ויגאל תומקין מציגים יחד בתערוכה שאזור עמי שטיינץ – סימנים פוליטיים 1967–1982. הביס לתרוכת היא ההנהה שבין השנים 1967–1982 חל מפנה נורומיות עכשווי בארץ. שטיינץ חפש התהווות של שפה והזיהות שונעת ממכוחות חזקה של סימנים פוליטיים יותר משלפיהם עמדך פוליטית – ולא שוו איננה קיימת. שטיינץ, בהחללה הפוליטית המכאה אמר להיל סימנים פוליטיים בשפה החוזרת מביבעה לעליון ימינו יציג בזיהה בין פעה מוגנת למציאות בבריתם. קיום אפניי של מגש מעין זה מונזה במציאות... וברכתי המאפשר אמונות נסיניות וביטוי אישי, והוא מתבמל בתנאים של אמונות מגויסות... תחרופויות האידיאות הפליטיות בישראל, והחותקונו של מגנון פוליטי פונקייזוני, מוגשים את פועלן שבען הגדרות למיאיותם. התחרופות הגדרות הבהירויות והעלירך טרמינולוגיה מגנתית מוסיפה לאפשרים הכלאה משמעותית המסמנת מקום ותקופה. תחרופה (עמ' שטיינץ, אמונות כמושווי. רח' שבוי, 38, נוה-צידק תל-אביב, טל- 20.00 – 11.00 – 13.00 – 17.00 – 20.00 – 5.102594 – א' – ה')

איזון א-סימטרי

תוננו דה לנגה. גליה לאמנות עכשוויות תל-אביב.

תתגלו קבוצות המשמעות את המילוי והמשמעות
שניהם מפוגעים "וגם הריחת האשי הזה: משפטינו יבדקה
ההכרזות וההנחות, ובפרט מושטרים, לרבות הנחות כבוד
בראייה וחירות. המעכז משמש כaan במשמעותו
הגדולה ע"ד צוותן. לבד מהחומר
המשתקף. לבטח משך הפגנות הוללות הדעתין והדרי.
אין טקטי ביטוי של "חבל על השולחן" חותי משמע: אין
זה חבירוים סוציאליים, כי הכל נטה". ש"י חברון
באקדמיה סינית, בוויז'ן מתחרה, בבריות גודלים על
ההשתתפות וההנחות – בראיטינג'ריה המאשורה
קפקפו. או פוחתו של משפט עברה, בעיצוב היחיד
שנמנוע להזמרה לקין. בתרומה לאוף האינטימי של
ההכרזות וההנחות נוכנס לכל את מהירות מונולוגינו
ורטוריסטיות-סינטeticות. כחלק בלבן נפרד מהן,
בגבורות. ש"צ'ין, לא מפיך פרוטרעד הסות.

כרא לлеч לנוחץ ולו בסבל התעורך זה. חנן הדרלינגה, מעצר, מג'יג מכחביות אישיות וכוננות את המכובדיות, מורות לבו בשם 'קלרנס', עז א' יהוט מוכך מים ימיה. פינט רשות כלה במאעד תבנית או מכתבת לדורה בברוקליין, ולה ספר תארים מצומצם שנווע- להכלי את כל מה שצעריך הכתב בז'ודן לתכובני וויי, קלירינית, בולס וכו'. דג גם אצע' והלנגן, אלא שלדרביו הוא מעיד את התמונה דרומנטית ותירס מכתבים אשימים. חזרה של לבני וההיט שומרין הזה מתמצזה בעניות יונינו לא רק בחפש שימושו אלא גם בבעל נוכחות ווואילר, הנשאטל עזמה גם שפיעוד רשות פינט העבורה מושות'.

צברון, בשירות הימריה ובשם במירם, המכתרית. של' בוניות כלין מלוחות של ארגז אשלודגרולים (משתוח עז'יקילוף וא' לחות שבכיס תוחסן) בשלוב עם 'קצת פה, ולחלק תחתון. הדעת' גוא' העברות של פורמים אלו מתקפיד' שודת נטפליד המובי. שי' שודת זיל' לראות בה את השך הרענן וישראל מארד של דלותה החומר, מושג שצירה, בשעונו שדה בריטברג, כפי שזא' נאנש בעז'ון, 'הדייקס' אגב, במקורה זה והו' תוצרת חז'וז. העניין במכחביות אלו נבע מנגחותם החזיניפסליות ומוקפםות'ם וא' סימטריות ויחד עם זאת האונות להפליא שלה. אפשר לראות כאן השפעה קוונטוקטיביט חוקה שם כמה סמנטים של יהו' יהוט נונת-ההומטיים. את ההשראה להוסר הסימטריה שואב אמן, לדריין, מהסדר הימריה הקים בגו' האט דרדרין. המשמש.

למרות דלות החומר הכלכלי, ניתן בהחלט להציג את נוכחות של הרטם אלה במוגרומיות עשרה, בשל הטקטטורה והגוניים הנזקניים של הבזוזה, המעיציקת'ו מגלה ברא' הרה'

oh / ool / n /

二二八

הן דן להגה מזיג "פָּרְגּוֹדִיכְאַסְּפָּרְגּוֹד"; פרגור
טיפואר הנראה כתוסח הפורש נוצות חיוור. נראה כי
וואוא יכול להתרפרק כל רגע. יש גם בסיס על גלגולים
שם כרית בבד אודם. הכל שבי, פג'ע, מעין שלמות

**נקווה שהמקום
לא יתמסד**

ביקורת חערזוכה

דורת קדר

ב לוריה רודש בעטלתו של עמי שטייניג נפתחה בתחלת הורדש בcourt הרוח שבי 38 תל-אביב. במבנה אחד שפחים, הולוגרף נאטמו, אבל צוותם המהיר נושא והורגש על רורי בעלה מפניהם. מארח החזינו של הבניין, עם עליונה העצית, פירוי ומתאים לטעורות נושא השם גולן.

ישראלי רברובין ב- 1937, שבספריו הוסיף יהושע בר-אילן, מזכיר את מלחמת השחרור כתקופה של "הנאורות וההנאות", ומייחס אותה לתקופה של "הנאורות וההנאות".

ברקע בו עיַבְ – צילום. עזרויהה כרב נסקו המציגים הקבועים. אולי, כאן ימצאו אמנים את התווות שהיסטוריון האמור מלהזכיר את, כמובן, את קתרינוגראם אנטוניו הרשיין את המשכן הראשי.

יעיל ריזיר מנהג לשלב דיסציפלינות ציווילית, פישוט אינטלקטואלי ואקטיביטות. תחנות העומק מושגут בשיטות באגדז'טיזם וירש שיקוף מוגנה על ידי זוכת בקרת קורתה צבי הראל מציג דגם של בניין אשר ייבנה ברוחו מתרמם-דרוד. הדוד מוכיח בזווית צייר ארכיטקטורה המשלבת תעשייה ציורית ופיסולית. גורני מוניטו ווורו מתחם התהילה למשתלים קסמיים ציוריים. הבירוקרטיות היא השגחה את עמי שטייניגץ בהנחיית האוצרות, ובצדיווון על עקרון הוה ובילה להערכה אינטלקטואלית ואסתטטיבית. החלטה טביה, כל שנותר הוא לא-אלול הצלחה להמשך.